

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Parlament estudiantil

Palau del Parlament, 2 de juny de 2014

La presidenta

Bon dia, a tots els diputats i les diputades que avui som al saló de sessions del Parlament, i una salutació als mestres i els professors que us han ajudat durant aquest curs no tan sols a treballar i a esforçar-vos, sinó també a preparar aquest ple estudiantil.

Aquí heu ocupat tots els escons, però sé que hi ha una altra sala del Parlament, l'auditori, que també està ple de companys i companyes vostres. Vull, per tant, fer una salutació especial als que no han pogut pujar al saló de sessions. Benvinguts a aquest ple estudiantil al Parlament que, d'acord amb l'estatut d'autonomia, representa el poble de Catalunya per mitjà dels cent trenta-cinc diputats i diputades que el conformen, que són les persones que el poble va votar el dia de les eleccions.

Heu vingut de llocs diferents —pobles, comarques, ciutats— i heu treballat conjuntament, sobretot amb la vostra escola, aquest projecte de llei.

L'ordre del dia del ple serà el següent: primer, presentaré els diputats i les diputades que tinc a la meva dreta i a la meva esquerra; faré un breu comentari del projecte de llei que heu presentat i passaré la paraula als representants de cada una de les escoles que avui fan de diputats i diputades.

Hi ha cinc grups, representats per les lletres que van de l'A a la E, i després que cada grup s'haurà posicionat sobre el projecte votant-hi a favor, en contra o abstenint-se —ja veurem què passa—, farem la clausura d'aquest ple estudiantil.

L'any passat, durant el ple estudiantil, aquest silenci diria que no es va sentir ni cinc minuts seguits. Per tant, estic encantada de veure —veurem si dura— que, de moment, us esteu comportant com diputats i diputades, cosa que de vegades els de veritat d'aquest Parlament no fan.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Heu escollit un projecte de llei que segur que devia costar molt decidir, perquè segons com sembla que hauríeu pogut buscar un tema més punyent, més d'actualitat, més relacionat amb la crisi econòmica que vivim, però heu escollit un projecte que també és una realitat a molts pobles i moltes ciutats de Catalunya, perquè des de fa ben bé quinze anys han arribat moltes persones de diferents continents, de diferents cultures, de diferents religions, amb qui compartiu cada dia l'aula, que heu vist que hi ha maneres de pensar diferent, de creure diferent.

Per tant, crec que ha estat positiva la decisió d'aquest projecte sobre la necessitat de regular si les pràctiques religioses han de ser del món privat o del món públic. Al món públic hi ha moltes altres coses que sí que són comunes a tothom.

Per tant, felicitats pel projecte –de moment, projecte–, veurem si esdevé llei. Vegem i sentim els pros i els contres que cada un de vosaltres hi direu.

Us presento ara els diputats i les diputades que s'han incorporat avui a la mesa del Parlament. A la meva dreta, la il·lustre senyora Annabel Marcos, del grup parlamentari de Convergència i Unió; la il·lustre senyora Rocío Martínez-Sampere, del grup parlamentari Socialista, i en falta una que encara no és aquí, però que ja us presentaré quan arribarà. A la meva esquerra, la il·lustre senyora Agnès Russiñol, del grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; l'il·lustre senyor José Antonio Coto, del grup parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i l'il·lustre senyor José María Espejo-Saavedra, del grup parlamentari de Ciutadans.

(...)

Ja arribem al final.

Hem estat treballant aquí durant una hora, però heu treballat molt més, heu treballat durant dies i setmanes a la vostra escola. I heu fet –un ha dit que per tercera vegada, altres segurament per primera o segona– com fan els diputats i les diputades del Parlament. Heu treballat, heu respectat les idees contràries, heu escoltat, heu après a dialogar, no a discutir, discutir i discutir, i jo sempre tinc la raó. Perquè no sempre tenim la raó, alguna vegada sí, però fins per defensar allò en què creiem que tenim raó ho hem de saber explicar, i hem de parlar-ne, i hem de negociar, i hem d'arribar a acords.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Avui ho heu fet vosaltres aquí d'una manera visual, però el treball fet abans es nota. Si un ve aquí sense haver treballat gens, potser un dia li surt bé, però normalment el que no s'esforça, el que no treballa, el que no parla..., no guanya. Vosaltres avui heu guanyat, us heu apropat molt a la funció dels diputats i les diputades d'aquesta cambra, i heu fet una bona llei.

Sempre dic, potser perquè el meu passat com a jurista m'hi porta, que les lleis han de ser breus, han de ser clares, han de ser entenedores, i això vol dir que qualsevol persona que agafi una llei i vulgui saber què diu l'ha de poder entendre. I es comença, sobretot, pel títol de la llei.

Avui vosaltres ho heu fet molt bé. Heu fet una llei que només amb el títol ja veus clarament cap on vol anar, i això és un principi de tècnica legislativa molt important. I si cap de vosaltres el dia de demà és diputat o diputada pot retenir aquest principi: una llei breu, clara, entenedora, i amb un títol ben clar. I això és el que heu fet vosaltres avui i, sobretot, amb la feina de dies i setmanes amb els vostres professors i els vostres mestres.

I vull felicitar també tots els que són a l'auditori, que no els veiem, i que segur que han aplaudit més que nosaltres, o han parlat més que nosaltres, perquè no els vigilem des de la mesa, però que un altre any hauran de ser aquí per poder ser en una sessió plenària.

Ser en una sessió plenària és una cosa molt seriosa i per vosaltres és un privilegi, una sort. Molts nois i noies de tercer i quart d'ESO i de primer de batxillerat voldrien ser aquí amb vosaltres, o voldrien participar en un projecte de llei per saber com es fa una llei. Enguany ho heu aconseguit vosaltres, més de quatre-cents cinquanta alumnes de força escoles de tot el territori, que han donat el seu parer sobre un projecte de llei.

És important també tenir una cosa ben clara: heu vingut de tot arreu, de les quatre demarcacions, de diferents pobles, de diferents municipis, més petits o més grans. I això no s'escull a l'atzar, no és perquè si —quina casualitat, en tenim de tot arreu!—, no, es fa expressament, es fa expressament perquè així se sap què pensa el d'Almacelles, el de Figueres, el de la Seu d'Urgell, el de Barcelona, el de Lleida o el de Reus. Perquè tots som del mateix país, tots ens estimem Catalunya, però tenim diferents perspectives. Segurament Figueres pensa diferent de Barcelona, o Almacelles pensa diferent de Reus, i tot això es posa en comú.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

I això, en definitiva, és el que passa en aquest Parlament. Són cent trenta-cinc diputats escollits per les quatre demarcacions. Per tant, tots representen Catalunya, representen territorialment i ideològicament Catalunya, i per això hi ha set grups parlamentaris. Cada un pensa en el país i pensa en el millor per al país perquè tots els diputats i les diputades del Parlament pensen en el millor per Catalunya, però amb diferents maneres de pensar.

I així és el país, el nostre país és molt plural, és diferent, no és monolític. I per això se us ha escollit, diferents escoles de diferents territoris, perquè cada una pogués aportar una mica del que pensa el seu poble, la seva comarca, la seva ciutat.

I els diputats i les diputades que m'han precedit en l'ús de la paraula ja han parlat de tres o quatre conceptes. Crec que són importants no oblidar-los: el respecte —el respecte a la diferència, a la diversitat—, la capacitat de saber escoltar, el diàleg i el debat.

Vosaltres, a les vostres intervencions, molts heu dit..., quasi tots heu agraït poder ser aquí, poder conèixer de prop les institucions, i la primera institució de Catalunya és el Parlament. I esteu contents de ser avui aquí. I heu dit: "I demanem la continuïtat d'aquest projecte", i segur que hi serà. I el que farem serà millorar-lo i és el que anem fent sempre, intentem millorar-lo i veiem en cada un dels plens que fem què és el que no ha estat tan bé i què és el que sí; i llavors la Unitat Educativa del Parlament ho estudia, ho valora i fa propostes; i després, amb els mestres i els professors de les vostres escoles s'acaba perfilant la manera com es pot millorar aquest projecte de fer una llei. I això és el que farem.

I vull acabar dient, recordant el que moltes vegades dic sobre on som i d'on venim: Som al Parlament, un edifici molt antic que no va començar com a Parlament sinó com a arsenal de la ciutadella que es va construir com a instrument de repressió dels catalans després de la guerra de successió del 1714. Al cap de cent cinquanta anys i de l'enderroc de la major part d'edificis que en formaven part, va quedar aquest i dos més, que són els d'aquí al davant: la capella castrense i un edifici que avui és institut de batxillerat.

L'edifici on som es va reconstruir com a palau reial, tot i que mai no va ser utilitzat com a tal. L'ajuntament de Barcelona, propietari de l'edifici, el va convertir en museu municipal, fins que l'any 1932, amb la Generalitat republicana, el president Francesc Macià va acordar, amb l'ajuntament i amb el batlle, que es convertís per

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

primer cop en seu del poder legislatiu. I així va ser, i d'això ara n'ha fet vuitanta-dos anys.

Després va venir la dictadura franquista, es van suprimir totes les institucions i el 1980 vam tornar a obrir aquest palau com a seu del legislatiu català.

I vull acabar recordant les paraules d'un de vosaltres, d'una de vosaltres que ho ha dit, i que jo també utilitzo sovint a les meves intervencions, que són les de Pau Casals a les Nacions Unides, quan li van atorgar el premi de la pau. Va dir: "Sóc català. Catalunya és avui una regió d'Espanya, però què ha estat Catalunya? Catalunya ha estat la nació més gran del món... Catalunya va tenir el primer Parlament, molt abans que Anglaterra. Catalunya va tenir les primeres Nacions Unides..."

I va parlar de les assemblees de pau i treva, que és el precedent històric més antic del nostre Parlament; després ja van néixer les corts, però el primer de tot van ser les assemblees de pau i treva. I què feien? Doncs, entre guerres, perquè contínuament estaven en guerra, s'aturaven, acordaven parar el dissabte i el diumenge i parlar de les necessitats dels pobles, i després tornaven a guerrear. Però les assemblees de pau i treva eren una institució que realment demostrava el caràcter, el tarannà català, el 'parlem-ne' i 'parlem de pau'.

Doncs aquest Parlament que durant molts anys va ser un edifici militar, després es va convertir en el lloc de la paraula. I avui els diputats i les diputades del Parlament treballen, dia a dia, per construir la pau al món, per construir la pau a Catalunya i perquè el nostre país continuï essent un país, i sigui en el futur el país de qualitat que sempre hem volgut i pel qual hem lluitat.

I res més. Moltes gràcies a tothom per la seva col·laboració.